

[Erhard Jakobsen]

ke det, hvis der blot sad nogle geniale mennesker i regeringen og ikke sådan nogle, som der nu sidder, helt forskellige fra dem, der sad for 1½ år siden, hvor man jo altså glemte at tage det her op, selv om man havde god tid til det. Da kom genialiteten ikke frem, men nu er den der altså, og nu er man altså i stand til at gennemføre noget, som ikke gør ondt nogen som helst steder, ikke blot de smålapperier af besparelser, der er tale om her, nej, 4 mia kr. mere, 6 mia kr. mere kan man lave, uden at der nogen steder vil være noget af kritisere.

Det, jeg vil sige med det, er, at alt selvfølgelig er, som det altid har været, at når man kan køre frihjul, er der ingen grænser for, hvad man kan fremføre af kritik mod andre. Der er ikke tvivl om, at der kan være masser af kritisere i det her. Det er kritisabelt at spare, men det er nederdrægtig nødvendigt, og det er altså det, centrum-demokraterne bare vil støtte. Det gjorde vi og fik ingen tak for det, da det var Hartling, der havde styret. Vi venter heller ikke nogen tak for det nu. Vi er heller ikke blandt dem, der har råbt højest, når det gjaldt om at skaffe besparelser, men vi erkender, at det vigtigste for os er under-skuddet på betalingsbalancen, og det har ikke meget at gøre med, om man uddeler større eller mindre sociale ydelser. Men under-skuddet på statens budget har noget med det her at gøre, og det er dér, vi er nødt til at stemme for ting, der er ubehagelige. Da den sociale ordening er meget indviklet, er det helt uundgåeligt, at man også dér kommer til at ramme noget, som den ene eller den anden vil finde uretfærdigt.

Men i det store og hele er dette her en nødvendighed, og jeg kan kun rose den socialdemokratiske regering for, at man har det mod, at man tør fremsætte forslag, som i hvert fald ikke er i partiets klasse-mæssige interesse, men som nærmest må siges at være det modsatte.

Det er i den ånd, det er fremsat, vi også ønsker at støtte forslaget. Det er ikke for at udtrykke begejstring for hver enkelthed, for det har regeringen vel heller ikke en stor del af.

(Kort bemærkning).

Pilgaard Andersen (FP):

Det er lige til hr. Erhard Jakobsen. I meget store vendinger har du jo for vane at forsøge på at dreje mediet. Hvad har CD ærligt talt gjort for, at hele socialindkomstlovsfor-slaget blev ændret? Har I forsøgt på at ændre noget for de mindre erhvervsdrivende? Har I forsøgt på at ændre noget med hensyn til afskrivninger? Det kan ikke hjælpe noget, du står her og kommer med store floskler, hvis der ikke er noget indhold i det. Det er nødvendigt, vi får helt konkrete ting ud af det.

Du talte om, at I har haft store betænkeligheder med hensyn til det sociale. Jamen hvis der skal ændres noget konkret på dette område, skal man også komme med nogle konkrete forslag i stedet for at sige, at man også har været meget imod det.

Jeg vil gerne vide: har I gjort noget?

Formanden:

Jeg vil nødig være kommaretter i en lidenskabelig debat, men jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at man strengt taget ikke må tale direkte til medlemmerne.

(Kort bemærkning).

Agnete Laustsen (KF):

Nu forsøger hr. Erhard Jakobsen på sin sædvanlige, stilfærdige måde at fortælle os, at CD går ind for dette forslag, fordi de ønsker besparelser, og at det er den eneste grund til, at hr. Erhard Jakobsen og CD vil stemme for det. Så vil jeg dog lige sige til hr. Erhard Jakobsen, at hvis han overhovedet havde læst bemærkningerne til lovforslaget, ville han have set, at der står – det er til 1. fase:

»Selv om lovforslaget indebærer besparelser, er formålet dog først og fremmest en mere retfærdig fordeling af ydelserne.«

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg er naturligvis enig i, at formålet med dette specielle lovforslag set i relation til det, der allerede er kommet, mere er at ligestille nogle grupper, men den samlede plan går selvfølgelig ud på at spare, og det var det, jeg talte om.

Selvfølgelig har vi søgt at varetage netop nogle af de interesser, der er blevet talt om her, men det gør man ikke ved at sidde et